

<https://doi.org/10.36818/2071-4653-2023-4-4>

УДК 35.078

JEL C18, H41, H53, H56, I28, J18

М. М. Корощенко

здобувач наукового ступеня доктора філософії з публічного управління та адміністрування кафедри публічного управління, менеджменту інноваційної діяльності та дорадництва Національного університету біоресурсів і природокористування України, начальник кафедри кораблеводіння та штурманського озброєння Інституту Військово-Морських Сил Національного університету «Одеська морська академія», м. Одеса
e-mail: kpn-555@ukr.net
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3445-2297>

ДОСЛІДЖЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ ПОЛІТИКИ МИТНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ У НАУКОВИХ ПРАЦЯХ

Досліджуються погляди на публічну політику, зокрема публічну політику митної адміністрації, в наукових працях. Публічна політика передбачає урядовий план і керівну стратегію вирішення соціальної проблеми, втручання, реалізацію послуги та громадські роботи, а також межі відповідальності громадян перед державою з конкретних питань. Публічна політика митної адміністрації охоплює різноманітні сектори національних і міжнародних залучень. Пропонується активніше піклуватися про громадськість, що дає змогу реально перейти від керованості до врядування як моделі державного управління, що залучає громадян до прийняття публічних рішень, які є менш ієрархічними, ніж у веберівській моделі, більш прозорими, а обов'язком громадянина є участь у публічних дебатах через вправи публічної розумності. Для цього потрібні критичне мислення, культура, зваженість, постійна участь у громадських справах і публічній політиці. Важливо сприймати участь як політичну дію та як право, де перше припускає визнати його сукупністю дій, спрямованих на вплив на політичний процес шляхом голосування, дискусії, обговорення, навіть соціального протесту тощо, а також здійснення постійного громадянського контролю над владою.

Ключові слова: дослідження, публічна політика, митна адміністрація, наукові праці.

Koroshchenko M. M. Research on public policy of the customs administration in scientific works

The article analyzes the public policy, in particular the public policy of the customs administration, in scientific works. Public policy provides for a government plan and guiding strategy for solving a social problem, intervention, service delivery, and public works, as well as the limits of citizens' responsibility to the state on specific issues. The public policy of the customs administration covers various sectors of national and international engagement. The article suggests taking more active care of the public, which makes it possible to really move from manageability to governance as a model of public administration, which involves citizens in making public decisions that are less hierarchical than in the Weber model, more transparent, and the citizen's duty is to participate in public debates through exercises of public reasonableness. This requires critical thinking, culture, balance, and constant participation in public affairs and public policy. It is important to perceive participation as a political action and as a right, where the former implies recognizing it as a set of actions aimed at influencing the political process through voting, discussion, debate, even social protest, and the exercise of permanent civil control over the authorities. Therefore, the analysis of the impact of ideas on public policy is hindered by problems that arise due to inaccuracies in determining what ideas are, where they come from, when and how they change, and how to study them. By this time, ideologue scientists have provided us with classifications of different types of ideas (different levels of generality, from specific political programs to comprehensive cultures), as well as different ways of thinking about ideas (from positivist to constructivist approaches, emphasizing ideas as causes or constitutive elements of public policy). The use of this concept in various sub-disciplines resulted in its expansion to cover a range of phenomena and concepts, making it almost impossible to understand what is ideological and what is not. The above definitions are far from an exhaustive list, but they are more than enough to determine some of the main characteristics. In such circumstances, customs administrations as services that carry out and regulate international trade and the movement of goods face increasingly important and complex tasks. At the same time, customs administrations are expected to promote the development of international trade.

Keywords: research, public policy, customs administration, scientific works.

Постановка проблеми. У сучасному світі державна політика є скрізь, але її повсюдність також є причиною того, що її визначення часто невловиме, а аналіз державної політики, як правило, складний. Публічна політика впливає на всі аспекти життя людей. Рішення щодо зниження податкових ставок, регулювання забруднення навколишнього

середовища, перегляду навчальної програми, надання субсидій сім'ям і підприємствам чи обмеження в'їзду іммігрантів у країну приймаються в межах реалізації державної політики. Але дати чітке визначення поняттю «публічна політика», як і багатьом іншим поняттям у політичній науці, таким, зокрема, як «демократія» та «влада», надзвичайно важко.

Зростання та розвиток міжнародної торгівлі дедалі більше ускладнює завдання, покладені на митну службу. Митна адміністрація є важливим регулятором міжнародних торговельних операцій, а також посередником і прискорювачем торгівлі. Тому актуалізуються дослідження з проблематика забезпечення вищої ефективності державного управління у сфері митного адміністрування.

Аналіз останніх досліджень. Публічну політику можна простежити до ранніх періодів конституювання уряду та управління певною територією. Навіть якщо такі плани не приписувалися державній політиці, їхній зміст, структура та реалізація на визначених територіях органами влади надають таким планам номенклатуру та контекст публічної політики, якщо розглядати їх крізь призму сучасності. Кодекс Хаммурапі є найпершою формою державного порядку. Виданий царем Вавилону Хаммурапі приблизно в 1754 році до нашої ери, Кодекс передбачав структуру управління, податки, каральний закон, роботу та заробітну плату серед інших питань, які є доречними для суспільного закону, порядку, виживання та розвитку.

Як вважає Р. Даль, публічна політика – це «все, що уряд вирішує робити або не робити» [1]. Т. Браунінг припускає, що публічна політика належить до тих публічних дій, що розробляють особи, які приймають рішення, працюючи всередині або близько до апарату уряду та інших політичних інститутів. Ці дії мають на меті забезпечити вплив за межами політичної системи [2].

Останніми роками дослідження публічної політики та політологія пережили «ідейний поворот». Ідейні пояснення дали змогу дослідникам публічної політики прояснити зміст змін політики та те, як такі зміни відбуваються. Головні дослідницькі програми та праці в науках про політику, такі як Рамкова програма адвокаційної коаліції Сабатьє, багатопотоковий підхід Дж. Кінгдона, щодо парадигм політики та соціального навчання, стимулювали академічну дискусію щодо ролі ідей у державній політиці та політичній науці [3]. Дедалі більша кількість досліджень свідчить про те, що ідеї є важливою змінною, яка продукує процеси формування державної політики. Однак ідейна наука розпорошена по субдисциплінах, і всебічний огляд відповідних дослідницьких питань, висновки й методи наразі відсутні.

Міжнародний маркетинг охоплює серію процесів і правил, через які повинні пройти товари, щоб досягти необхідного для виходу на міжнародні ринки перетину кордону. У межах цієї серії етапів, які потрібно охопити, митне очищення є обов'язковим кроком у міжнародній торгівлі, який впливає на конкурентоспроможність країн, національних компаній і, нарешті, продукту, який буде продаватися. Отже, дедалі більше економік прагнуть зробити процеси, пов'язані з роботою апарату державного управління в питаннях торгової політики, ефективнішими, приділяючи особливу увагу митному адмініструванню.

Проте завдання підвищення ефективності митного адміністрування є нелегким через постійні зміни та виклики міжнародної торгівлі, які ускладнюють

торговельну політику внаслідок поширення регіональних угод, більшої складності договорів та зміни багатьох цілей, поставлених перед митницею. Ще одна проблема, яку треба подолати, оцінюючи ефективність діяльності державного сектору, полягає у визначенні самого поняття ефективності, оскільки в більшості видів діяльності, що здійснюються в державному секторі, метою є не максимізація прибутку, як це зазвичай буває в приватному секторі.

За результатами дослідження виявилось, що точного визначення публічної політики немає. У загальних рисах публічна політика стосується дій (і бездіяльності) державних суб'єктів – інститутів публічної влади. В ідеально-типовому баченні головною метою публічної політики є максимізація соціального добробуту.

У капіталістичних суспільствах, таких як Сполучені Штати, останніми десятиліттями засобом досягнення цієї мети є усунення недоліків ринку (тобто ситуацій, коли приватний сектор не досягає чогось, що цінується суспільством). До цілей, які вимагають втручання державної політики для максимізації соціального добробуту, належать здорове природне середовище, освічене суспільство, захист власності, безпечні та інклюзивні робочі місця, бізнес-практика, яка відповідає пріоритетам та ідеалам суспільства, а також турбота про тих, хто не в змозі подбати про себе. Щоб спробувати виправити недоліки ринку та покращити соціальний добробут, державні органи розробляють державну політику, зокрема закони та нормативні акти, спрямовані на стимулювання певної поведінки.

Метою статті є дослідження поглядів на публічну політику митної адміністрації в наукових працях.

Основні результати дослідження. Процес публічної політики складається з адміністративної, політичної та публічної дієвої динаміки конкретних дій урядів у межах реалізації державного курсу. Публічну політику часто характеризують з точки зору структури етапів її здійснення. Хоча таку модель критикували за відсутність пояснювальної сили, обмежену теоретичну релевантність і надмірне спрощення складного та динамічного процесу, вона є корисною відправною точкою. Процес державної політики будується навколо п'яти основних етапів:

- ідентифікація проблеми / постановка порядку денного;
- дизайн / формулювання;
- прийняття рішень / бюджетування;
- упровадження;
- оцінювання / припинення.

На першому етапі проблему визначають або члени уряду, або підприємці. Якщо проблема вважається достатньо важливою, вартою уваги, вона вноситься до порядку денного для затвердження державними політиками. На другому етапі визначаються та проєктуються рішення. На третьому етапі з'ясовують, як рішення будуть прийняті та профінансовані. На четвертому етапі підхід реалізується на обраному рівні (у США, наприклад, на місцевому, штатному чи федеральному); реалізація передбачає тлумачення політики особами, відповідальними за її проведення. На останньому етапі політика оцінюється з метою

забезпечення її постійного вдосконалення та / або припинення.

Ця структура неявно передбачає послідовний підхід до прийняття рішень. На практиці ж етапи накладаються, повторюються або пропускаються. У літературі про державну політику кожен етап представляє цілу область дослідження, кожна зі своїми теоретико-методологічними уподобаннями. Загалом вивчення державної політики передбачає вивчення суб'єктів (наприклад: властивості, інтереси), динаміки (наприклад: взаємодії, розподіл ресурсів), результатів (наприклад: дизайн, ефективність) та наслідків (наприклад: соціальні зміни) процесу (або процесів) державної політики [4].

В ідеальній формі державна політика ґрунтуватиметься на об'єктивних, базованих міркуваннях, згідно з якими ресурси розподілятимуться на основі найбільшого позитивного впливу їх на суспільний добробут. Насправді державна політика регулярно відхиляється від цього ідеалу. Звичайно, визначення соціального добробуту залежить від політичних партій, політиків та окремих осіб. Навіть якби існувала згода щодо визначення соціального добробуту, політика обов'язково відображає компроміс між конкурентними цілями, наприклад демократії та ефективності.

Науковці у сфері публічної політики досліджують наслідки цих відхилень від ідеальних процесів у створенні державної політики. Дослідник може запитувати, наприклад, чому переговори щодо законодавства не приносять результатів або чому реалізована політика відрізняється від заявлених наративів. Часто буває так, що фактичні (публічно не проголошені) цілі державної політики можуть не відповідати тим, які використовуються для управління публічними наративами (націленими на отримання підтримки). Інколи державна політика може бути просто символічною за своєю природою і мало пов'язаною з вирішенням реальних політичних проблем. Іноді суб'єкти політики прагнуть визначити або створити політичну проблему відповідно до вже наявного рішення. Разом державна політика та процес публічної політики можуть сприйматися більше, ніж боротьба за дотримання цінностей і (пере)розподіл ресурсів (тобто влади), як справжнє зусилля максимізувати добробут широкої громадськості. Фахівці, які критично оцінюють чинну політику, мають усвідомлювати ці проблеми під час формулювання рекомендацій.

Крім того, державна політика може реалізовуватися на практиці інакше, ніж передбачалося. Зокрема, перетворення суспільно-політичного змісту законів і нормативних актів на фактичне виконання залежить від деяких менш очевидних дій, таких як інституційне прийняття рішень або прийняття рішень вуличними бюрократами (тобто працівниками, які мають прямий контакт з громадськістю – поліцейськими, вчителями, соціальними працівниками тощо). Наприклад, закони штату в США встановлюють обмеження швидкості на автомагістралях як результат процесу державної політики, але ті, хто забезпечує дотримання цих обмежень, зазвичай ігнорують невеликі порушення,

допускаючи фактичну швидкість руху на більшості автомагістралей на кілька миль на годину вищою, ніж установлені ліміти.

Дослідники публічної політики також зазначають, що відсутність активності в процесі публічної політики в межах конкретної сфери не слід ототожнювати з відсутністю потреби у втручанні публічної політики. Іноді впливові кола не дозволяли конкретні питання визначити як проблеми та внести їх до порядку денного державної політики. Коротко кажучи, відсутність дій у сфері державної політики іноді є рішенням у сфері державної політики. Наприклад, у США наразі немає спеціального федерального закону про конфіденційність, який регулює використання доступної особистої інформації до якої належать, зокрема, дані про національність, освіту, сімейний стан, релігійні переконання, стан здоров'я, а також адреса, дата й місце народження. Це не означає, що використання цих відомостей з баз даних не є проблемою, свідченням чого є дедалі більші зусилля внести це питання до порядку денного та закони, прийняті Європейським Союзом і деякими штатами США. Утім, упродовж десятиліть впливові кола досягали успіху в тому, щоб не допустити внесення цієї проблеми до порядку денного державної політики [5].

Література про публічну політику також розвіює хибне уявлення про те, що приватні фірми віддають перевагу меншим діям уряду. Насправді фірми, зокрема великі, є активними та важливими гравцями, прагнучи брати участь у розробленні державної політики в таких сферах, як стандартизація, захист інтелектуальної власності та державні інвестиції. Державне інвестування передбачає реалізацію державної політики, що спрямована на покращення загальної освіти, охорони здоров'я, громадської безпеки та інфраструктури. Навіть обтяжливі правила іноді підтримуються приватними організаціями, такими як великі фірми або відомі гравці, оскільки ці правила можуть слугувати потенційними перешкодами для входу на ринок. Дослідники публічної політики повинні знати про цю динаміку, коли оцінюють або пропонують політичні рішення.

Помилковим є також уявлення про те, що уряд завжди є бюрократичним і некреативним. Насправді дії уряду можуть сприяти появі нових можливостей для фірм приватного сектору, іноді драматично впливаючи на те, як фірми працюють для отримання конкурентної переваги. Тобто «держава не просто фіксувала ринки, а активно їх створювала». Ось лише один приклад: уряд США був незамінним у створенні інтернету. Перша робоча версія комп'ютерної мережі була створена в Міністерстві оборони, а мережа злетіла, коли Національний науковий фонд не взяв на себе управління інтернетом, використовуючи розроблені ним відкриті стандарти. Особливості того, як уряд (та інші макросили) змінюють середовище фірми, є важливим для розуміння науковцями публічної політики. Часто дослідники публічної політики шукають причини та наслідки лише всередині організації, пропускаючи шляхи, якими державна політика може змінити технології, доступні фірмам, або вплинути на попит та пропозицію робочої сили (через війну, навчання тощо). М. Бідвел [6] досліджував, як внутрішня організаційна політика

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРІОДУ УКРАЇНИ

впливає на рішення фірми про купівлю – те, що було виокремлено відносно небагатьма вченими в галузі операцій і ланцюгів постачання. Як стверджував Мінцберг, рішення спосовно стратегії управління часто приймаються спонтанно, що заважає працювати. Наприклад, впливові менеджери можуть блокувати дію, якщо вона загрожуватиме їхній позиції,

навіть якщо така дія покращить роботу фірми.

Деякі з особливостей державної політики дають науковцям змогу застосовувати інструменти до нових проблем. Ці інструменти можуть бути використані для аналізу та вдосконалення процесу публічної політики. У табл. 1 наведено основні теорії та загальний опис вибору структур державної політики.

Таблиця 1

Основні теорії вибору структур державної політики	
Теорії	Загальний опис
Мотивація державної служби	Особи, які самостійно обирають державний і некомерційний сектори, більш схильні наголошувати на просоціальних / суспільних інтересах порівняно з тими, хто працює в комерційному секторі
Точкова рівновага	Державна політика, як і біологічна еволюція, зазвичай характеризується тривалими періодами стабільності та поступових змін. Ці періоди, однак, часом перемежуються випадками швидких і радикальних змін
Кілька потоків	Визначає процес публічної політики як конвергенцію кількох потоків. Основна увага зосереджена на тих, хто займається публічною політикою – виявляє проблеми, розробляє рішення та висуває питання на порядок денний. Це насамперед теоретичний погляд на встановлення порядку денного
Інновації та дифузія	Пропонує, що урядові інновації є функцією мотивації, ресурсів / перешкод, іншої політики та поведінки інших відповідних державних суб'єктів (наприклад агентств, юрисдикцій)
Адвокаційна коаліція	Прагне пояснити зміни в політиці, зосереджуючись на підсистемах і коаліціях публічної політики. Основне припущення – державна політика є побічним продуктом конкуренції / боротьби / вирівнювання між різними коаліціями
Інституційний аналіз і розвиток	Забезпечує пояснювальну основу для дизайну та ефективності установ. Побудований на семи компонентах: (1) контекст дії, (2) актори, (3) правила, (4) атрибути спільноти, (5) фізичні та матеріальні атрибути, (6) результати та (7) критерії оцінювання

Джерело: складено за даними [6].

Отже, аналізу впливу ідей на публічну політику заважають проблеми, які виникають через неточність визначення того, що таке ідея, звідки вони походять, коли і як вони змінюються, як їх вивчати. До цього часу вчені-ідеологи не надали нам класифікації різних типів ідей (різні рівні загальності, від конкретних політичних програм до всеосяжних культур), а також різні способи мислення про ідеї (від позитивістських до конструктивістських підходів, наголошуючи на ідеях як причинах або конститутивних елементах державної політики). Результатом використання цієї концепції в різноманітних піддисциплінах є те, що вона була розширена, щоб охопити низку явищ і понять, що робить майже неможливим зрозуміти, що є ідейним, а що ні. Наведені вище визначення далеко не надають вичерпного списку, але їх більш ніж достатньо для визначення деяких головних характеристик.

Підсумовуючи, можемо зауважити, що публічна політика є складним динамічним процесом, що охоплює низку державних і неурядових суб'єктів і безпосередньо впливає на громадянське суспільство. Дослідники публічної політики використовують набір евристичних засобів, теорій і методологічних засобів, які допомагають зробити процес формування державної політики більш зрозумілим.

Що стосується дослідження відносної ефективності митного адміністрування, то для її вимірювання були розроблені деякі системи, зокрема в Європі. Європейська комісія запровадила проєкт вимірювання результатів митної адміністрації держав-членів, відомий як вимірювання результатів. Цей проєкт наразі виконується, він спрямований на те, щоб порівняти результати держав-членів із стандартами спільноти та діяти для покращення митних операцій, коли це необхідно.

Ще кілька років тому роль митниці полягала в посиленні тарифних, нетарифних і адміністративних правил для всіх товарів, які ввозяться та залишають національну територію у межах реалізації торгових договорів і угод. Проте споживчий попит змінювався, а разом з ним і міжнародна торгівля. Отже, митниця за цією тенденцією повинна сприяти зовнішній торгівлі через спрощення тарифів і регулювання.

Зазначимо, роль митних служб полягає в тому, щоб бути фасилітатором міжнародного бізнесу, політичним радником і правоохоронцем, а також гарантувати безпеку. Ефективне виконання цих функцій може сприяти справедливому ринку, забезпечити своєчасну доставку та зменшити міжнародні торговельні витрати, що призведе до конкурентної переваги компаній і країн у глобальному ланцюжку створення вартості.

Сьогодні митниця стикається із середовищем, яке швидко змінюється: з'являються нові моделі виробництва та споживання, міжнародна торгівля інтенсифікується та постають нові глобальні загрози. У цьому контексті митниця відіграє важливу роль у забезпеченні постійного балансу між захистом суспільства та спрощенням торгівлі.

Митна ефективність суттєво впливає на скорочення витрат, пов'язаних з торгівлею та управлінням ефективністю бізнесу, тому можна визначити тісний зв'язок між конкурентоспроможністю в міжнародній торгівлі та митною ефективністю. Водночас погане функціонування митної адміністрації може негативно позначитися на досягненнях в інших сферах, пов'язаних з міжнародною торгівлею.

Висновки. З огляду на результати дослідження пропонується розвивати суспільство більш активно, що дає змогу більше заглибитися в спільне управління, спільну відповідальність, державну

політику та реально перейти від керованості до врядування як моделі державного управління, що залучає громадян до прийняття публічних рішень, які є менш ієрархічними, ніж у традиційній веберівській моделі, більш прозорими, відкритими, коли обов'язком громадянина є участь у публічних дебатах через вправи публічної розумності. Для цього потрібні критичне мислення, політична культура, зваженість, постійна участь у громадських справах і публічній політиці.

Важливо сприймати участь як політичну дію та як право, де перше припускає визнання його сукупністю дій, спрямованих на забезпечення впливу на демократичний політичний процес як шляхом голосування, проведення дискусій і обговорення, прояву войовничості в політичній партії, навіть соціального протесту та інших неінституціоналізованих форм політичної участі, так і постійного здійснення громадянського контролю над владою. З другого боку, участь слід розглядати як фундаментальне право, що йде рука об руку з людською гідністю, автономією, свободою та рівністю осіб. Це обов'язково поєднує принципи справедливості з конкретними методами управління, такими як державна політика та її інструменти.

За таких умов перед митними адміністраціями як службами, що здійснюють і регулюють міжнародну торгівлю та рух товарів, постають дедалі важливіші та складніші завдання. Водночас очікується, що митні адміністрації сприятимуть розвитку міжнародної торгівлі.

Список використаних джерел

1. Dahl R. A. *Who governs? Democracy and power in an American city*. 2nd ed. Yale University. 2005. 355 p.
2. Browning T. R. Operations management writ large. *Journal of Operations Management*. 2020. Vol. 66(5). Pp. 494-500. DOI: <https://doi.org/10.1002/joom.1094>
3. Kingdon J. W. *Agendas, alternatives, and public policies*. 2nd ed. Boston: Longman, 2011.

4. Weible C. M., Sabatier P. A. (Eds.). *Theories of the policy process*. 4th ed. New York: Routledge, 2018. 416 p. DOI: <https://doi.org/10.4324/9780429494284>

5. Bateman A., Bonanni L. What supply chain transparency really means. *Harvard Business Review: Website*. 20.08.2019. URL: <https://hbr.org/2019/08/what-supply-chain-transparency-really-means>

6. Bidwell M. J. Politics and firm boundaries: How organizational structure, group interests, and resources affect outsourcing. *Organization Science*. 2012. Vol. 23(6). Pp. 1622-1642. DOI: <https://doi.org/10.1287/orsc.1120.0772>

References

1. Dahl, R. A. (2005). *Who governs? Democracy and power in an American city*. 2nd ed. Yale University.
2. Browning, T. R. (2020). Operations management writ large. *Journal of Operations Management*, 66(5), 494-500. DOI: <https://doi.org/10.1002/joom.1094>
3. Kingdon, J. W. (2011). *Agendas, alternatives, and public policies*. 2nd ed. Boston: Longman.
4. Weible, C. M., & Sabatier, P. A. (Eds.) (2018). *Theories of the policy process*. 4th ed. New York: Routledge. DOI: <https://doi.org/10.4324/9780429494284>
5. Bateman, A., & Bonanni, L. (2019, Aug 20). What supply chain transparency really means. *Harvard Business Review: Website*. Retrieved from <https://hbr.org/2019/08/what-supply-chain-transparency-really-means>
6. Bidwell, M. J. (2012). Politics and firm boundaries: How organizational structure, group interests, and resources affect outsourcing. *Organization Science*, 23(6), 1622-1642. DOI: <https://doi.org/10.1287/orsc.1120.0772>

Надійшло 15.08.2023 р.

ISSN 2071-4653

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРІОДУ УКРАЇНИ

SOCIO-ECONOMIC PROBLEMS OF THE MODERN PERIOD OF UKRAINE

ТЕРИТОРІАЛЬНИЙ РОЗВИТОК ТА РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА
ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ
БЮДЖЕТНА ТА ПОДАТКОВА ПОЛІТИКА
БАНКІВСЬКА СПРАВА
ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ
ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДУМКИ

ВИПУСК 1 (111) 2015

Proceedings of the "SOCIO-ECONOMIC PROBLEMS OF THE MODERN PERIOD OF UKRAINE"

Proceedings of the "Socio-economic problems of the modern period of Ukraine" is a specialized scientific-practical edition based National Academy of Sciences of Ukraine and the Institute for regional studies of NAS of Ukraine.

The book highlights the results of studies of institutional and socio-economic problems of development of Ukraine at the macro, meso and micro levels, encouraging to published authors who carry out research work in various sectors of the economy.

The book "Socio-economic problems of the modern period of Ukraine" is included in the List of scientific professional publications of Ukraine in the field of economic sciences (Order of the Ministry of Education and Science of Ukraine dated by 11.07.2016 №820).

The journal is included in the international scientometric database Index Copernicus, Poland - with 2014.

Site collection: www.zbirnyk.ird.gov.ua